

בְּכֹל בִּקְרָה בְּשַׁעַת 7:30 אָנִי נִפְגָּשׁ עִם חֲבֵרֵי יוֹאֵב בַּכֶּפֶר, וּמִשָּׁם
שָׁנִינוּ הוֹלְכִים לְבֵית הַסֵּפֶר. לְפַעֲמִים אָנִי מְקַדִּים וּמְחַכְּהָ לְיוֹאֵב,
וְלְפַעֲמִים הוּא מְקַדִּים וּמְחַכְּהָ לִי. יוֹם אֶחָד לֹא הִגִּיעַ יוֹאֵב. חֲכִיתִי
רִבַּע שָׁעָה, וְהוּא עֵדִין לֹא הִגִּיעַ. 'אוֹלֵי קָרָה לוֹ מִשָּׁהוּ, חֲשַׁבְתִּי
לְעֲצָמִי. הִתְלַבַּטִּיתִי אִם לְהִתְחִיל לְלַכֵּת אוֹ לְחַכּוֹת בְּכֹל זֹאת.' אָבֵל
אִם אֲחַכְּהָ, אוֹלֵי אֲאַחֵר לְבֵית הַסֵּפֶר.' בְּעוֹדִי חוֹשֵׁב מָה לַעֲשׂוֹת,
רָאִיתִי אֶת יוֹאֵב רֹץ לְעֵבְרִי. "תּוֹדָה שְׁחַכִּית לִי," אָמַר יוֹאֵב, וּשְׁנִינוּ
הַמִּשְׁכָּנוֹ בְּרִיצָה מְהִירָה לְבֵית הַסֵּפֶר.